

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Kazenski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2023:VII.KP.32519.2018

Evidenčna številka: VSL00064848

Datum odločbe: 07.03.2023

Senat, sodnik posameznik: dr. Alja Kratovac (preds.), Janko Marinko (poroč.), Alenka Gregorc Puš

Področje: KAZENSKO MATERIALNO PRAVO - KAZENSKO PROCESNO PRAVO

Institut: pogojna obsodba z varstvenim nadzorstvom - preklic pogojne obsodbe - postopek za preklic pogojne obsodbe - rok za preklic pogojne obsodbe - preizkusna doba - ustavitev postopka za preklic pogojne obsodbe - milejši zakon

Zveza: KZ-1 člen 7, 57, 57/3, 62, 62/1, 67, 67/1. ZKP člen 506, 506/1, 506/4

Jedro

Preklic pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom je omejen z mejo preizkusne dobe. V skladu z 62. členom KZ-1 je preklic pogojne obsodbe mogoč tekom preizkusne dobe, v določenih primerih pa tudi po poteku preizkusne dobe. Slednje je med drugim možno, če obsojenec v danem roku ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 57. člena KZ-1, med katerimi je tudi če obsojenec "ne izpolni drugih, v kazenskopравnih določbah predvidenih obveznosti". Neupoštevanje navodila, določenega v okviru pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, ni mogoče šteti kot obveznost iz tretjega odstavka 57. člena KZ-1.

Izrek

Pritožba se zavrne kot neutemeljena.

Obrazložitev

1. Okrajno sodišče v Ljubljani je z izpodbijanim sklepom ustavilo postopek za preklic pogojne obsodbe izrečene obsojenemu A. A. s sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani V K 32519/2018 s 17. 9. 2020, pravnomočno 4. 11. 2020.

2. Zoper navedeni sklep se pritožuje okrožni državni tožilec iz razloga po 2. točki prvega odstavka 370. člena v zvezi s prvim odstavkom 403. člena Zakona o kazenskem postopku (ZKP). Predlaga, da se pritožbi ugodi in

izpodbijani sklep spremeni ter obsojenemu pogojno obsodbo prekličje.

3. Pritožba ni utemeljena.

4. Okrajno sodišče v Ljubljani je z navedeno sodbo obsojenca spoznalo za krivega storitve kaznivega dejanja grožnje po prvem odstavku 135. člena KZ-1 ter mu izreklo pogojno obsodbo z varstvenim nadzorstvom, v kateri mu je določilo kazen štirih mesecev zapora s preizkusno dobo dveh let in ukrep varstvenega nadzorstva za čas enega leta, v okviru katerega mu je določilo navodilo, naj obiskuje Društvo za nenasilno komunikacijo. Ker je bilo ugotovljeno, da s sodbo izrečenega navodila ni začel izvrševati, je prvostopno sodišče na podlagi prvega odstavka 506. člena ZKP zoper obsojenega po uradni dolžnosti uvedlo postopek za preklic pogojne obsodbe. Tekom tega postopka je ugotovilo, da je rok, v katerem bi bilo mogoče preklicati pogojno obsodbo, iztekel s potekom preizkusne dobe, to je 4. 11. 2022 in je postopek za preklic pogojne obsodbe na podlagi četrtega odstavka 506. člena ZKP ustavilo.

5. Pri tem se je oprlo na določbe 67. člena KZ-1, veljavne pred uveljavitvijo novele KZ-II (Zakon o spremembah in dopolnitvah Kazenskega zakonika (KZ-II, Ur. l. RS 186/2021, v veljavi od 15. 12. 2021), ker je ocenilo, da je zakonska ureditev veljavna v času storitve kaznivega dejanja t. j. od 1. 1. 2018 do 19. 3. 2018, bila milejša (7. člen KZ-1).

6. V zvezi s tem pritožnik navaja, da je sprememba KZ-1 z novelo KZ-II za obravnavano zadevo nepomembna, ker ne spreminja ureditve v zvezi s preklicem pogojne obsodbe (pač pa le v zvezi z ukrepom podaljševanja varstvenega nadzorstva) in je možnost izreka preostalih sankcij za neizpolnjevanje navodil določenih s pogojno obsodbo enaka. V obeh primerih je preklic pogojne obsodbe mogoč tekom preizkusne dobe, v določenih primerih pa tudi po poteku preizkusne dobe.

7. Pritožbeno sodišče pritrjuje prvostopnemu sodišču, da je KZ-1 v veljavi do novele KZ-II milejši zakon. Pritožnik je svoje stališče utemeljil s tem, da je ureditev glede preklica pogojne obsodbe, kot ene izmed alternativno določenih posledic neizpolnjevanja navodil, ostala nespremenjena. To sicer drži, vendar presojo strogosti zakona ni mogoče omejiti le na tisti del zakonskih sprememb, ki se v pogledu za nazaj pokažejo za relevantne. V trenutku ugotovitve, da obsojeni navodil ne izpolnjuje, je imelo prvostopno sodišče na razpolago celoten nabor posledic, kot jih je določal 67. člen KZ-1 pred novelo KZ-II in je zato takega treba tudi vključiti v presojo strogosti. Pri tem se pokaže, da je bila možnost podaljšanja varstvenega nadzorstva spremenjena tako, da ga je mogoče podaljšati tudi čez mejo določene preizkusne dobe, kar je strožje.

8. Zaključku prvostopnega sodišča o izteku roka za preklic pogojne obsodbe s potekom preizkusne dobe oporeka pritožnik z argumentom, da tudi iz določb 67. člena KZ-1 (kot so veljale pred novelo KZ-II) izhaja, da če obsojenec med preizkusno dobo ne izpolnjuje navodil ali se izmika stikom s svetovalcem, ga sme sodišče posvariti, spremeniti navodila, podaljšati varstveno nadzorstvo v mejah določene preizkusne dobe ali preklicati pogojno obsodbo. Omejitev odločanja na čas preizkusne dobe se nanaša le na ukrep podaljševanja varstvenega nadzorstva. V skladu z 62. členom KZ-1 je preklic pogojne obsodbe mogoč tekom preizkusne dobe, v določenih primerih pa tudi po poteku preizkusne dobe. Slednje je med drugim možno, če obsojenec v danem roku ne izpolni obveznosti iz tretjega odstavka 57. člena KZ-1, med katerimi pa je tudi če obsojenec »ne izpolni drugih, v kazensko-pravnih določbah predvidenih obveznosti«. Pritožnik mednje kot nedvomne uvršča tudi (ne)upoštevanje navodila določenega v okviru pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom.

9. Ključno vprašanje torej je, ali je (ne)upoštevanje navodila, določenega v okviru pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, mogoče šteti kot obveznost iz tretjega odstavka 57. člena KZ-1.

10. Te obveznosti so v splošnem delu KZ-1 določene v 71. in 71.a členu, v posebnem pa v petem odstavku 141. člena, tretjem odstavku 190. člena, drugem odstavku 193. člena in tretjem odstavku 194. člena KZ-1 in (ne)upoštevanje navodila določenega v okviru pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom mednje ne sodi. Preklic pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom je zato omejen z mejo preizkusne dobe (prvi odstavek 67. člena KZ-1). Tak zaključek je podprt s soglasnim stališčem pravne teorije: Verdel Kokol V. v Šepec M. ur., Kazenski zakonik (KZ-1) s komentarjem, splošni del, GV Založba, 2021, člen 57, r. št. 13-15, člen 62, r. št. 4 in člen 67, r. št. 6), enako Bele I., Kazenski zakonik s komentarjem, GV Založba, 2001, člen 55, r. št. 1.

11. Ker so pritožbene navedbe neutemeljene, pritožbeno sodišče pa tudi ni našlo kršitev, na katere je dolžno paziti po uradni dolžnosti (peti odstavek 402. člena ZKP) je pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno.

Datum zadnje spremembe: 23.03.2023